

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

08 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 180/ВС-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

Головуючого - Заріцької А.О.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Прилипка С.М.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Тітова Максима Юрійовича на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду у межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Відповідно до статей 79, 81 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, 23 посади з яких - до Касаційного цивільного суду.

Тітов Максим Юрійович 13 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення і рішенням Комісії від 08 жовтня 2018 року був допущений до участі у цьому конкурсі. Відповідно до Умов проведення конкурсу на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду Тітов М.Ю. кваліфікаційне оцінювання проходить як особа, яка має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років. Загальний стаж роботи кандидата на посаді судді становить більше 11 років.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 23 вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду 173 кандидатів, зокрема Тітова М.Ю., визначено дати та час проведення іспиту.

Тітов М.Ю. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 76,5 бала. За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання Тітов М.Ю. набрав 80,5 бала. На етапі складення іспиту кандидатом загалом набрано 157 балів.

Рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 322/зп-18 Тітова М.Ю. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Статтею 83 Закону передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними законом критеріями. Такими критеріями кваліфікаційного оцінювання є компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика та добросовісність. Порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання судді (кандидата на посаду судді), показники відповідності

критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

З метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка збирає, перевіряє та аналізує інформацію щодо кандидата на посаду судді і надає Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію щодо нього. За наявності відповідних підстав Громадська рада доброчесності надає Вищій кваліфікаційній комісії суддів України висновок про невідповідність кандидата на посаду судді критеріям професійної етики та доброчесності, який додається до досьє кандидата на посаду судді (частини 1, 6 статті 87 Закону).

Відповідно до підпункту 4.10.5 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент) передбачено, що висновок або інформація Громадської ради доброчесності розглядаються Комісією під час співбесіди на відповідному засіданні в порядку, визначеному Регламентом та Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення.

Абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 03 листопада 2016 року №143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 22/зп-16 (зі змінами) (далі - Положення), визначено, що під час співбесіди обов'язковому обговоренню з кандидатом підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності 29 січня 2019 року о 23 год. 53 хв. на електронну пошту Комісії надіслано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Тітова М.Ю. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 29 січня 2019 року.

У висновку Громадська рада доброчесності послалася на підпункт 1.8 пункту 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11 січня 2019 року (далі - Індикатори), в якому передбачено випадки, коли кандидат допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення. Громадська рада доброчесності вказала, що 05 та 21 лютого 2014 року саме кандидат Тітов М.Ю. як суддя Оболонського районного суду міста Києва розглядав справи про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (невиконання водієм вимоги про зупинку), та ухвалював постанови про притягнення осіб до адміністративної відповідальності у виді штрафу. Рішення Оболонського районного суду міста Києва від 05 лютого 2014 року було скасовано Апеляційним судом міста Києва у зв'язку з відсутністю події правопорушення. В цій самій постанові апеляційної інстанції зазначено, що суд безпідставно надав перевагу рапорту працівника ДПС та протоколу про адміністративне правопорушення, відхиливши показання свідків, не врахував, що протокол про адміністративне правопорушення складено з порушенням закону і не звернув уваги на розбіжності між даними рапорту працівника ДПС та складеним протоколом про адміністративне правопорушення.

Також у висновку Громадська рада доброчесності посилається на підпункт 6.6 пункту 6 Індикаторів, який передбачає випадки, коли кандидат невчасно виготовляв судові рішення чи передавав їх для оприлюднення, якщо це було систематично та умисно або

стосувалося рішень у справах Майдану, резонансних справах, а також у тих справах, де суддям чи іншим особам було невідомо, щоб рішення стало публічним. Зокрема, Громадська рада доброчесності вказала, що кандидат Тітов М.Ю. ухвалив постанову від 05 лютого 2014 року у справі № 756/381/14-п та постанову від 21 лютого 2014 року у справі № 756/761/14-п, які стосуються подій Майдану, однак до цього часу вказаних рішень немає у Єдиному державному реєстрі судових рішень (далі - Реєстр), що суперечить Закону України «Про доступ до судових рішень» та пункту 14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд».

Кандидатом надано усні та письмові пояснення з порушених Громадською радою доброчесності питань та окремі докази на підтвердження пояснень.

Так, кандидат пояснив, що 05 лютого 2014 року ухвалив постанову у справі про адміністративне правопорушення № 756/381/14-П, якою визнано ОСОБА_1 винним у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, та застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 170 гривень. Постановою Апеляційного суду міста Києва від 18 березня 2014 року вказану постанову суду було скасовано, а провадження у справі закрито на підставі пункту 1 статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення, у зв'язку з відсутністю події правопорушення. Крім того, у мотивувальній частині постанови вказано про відмову у задоволенні клопотання виконуючого обов'язки прокурора Оболонського району міста Києва про звільнення від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, як мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України», оскільки проти його задоволення заперечував сам ОСОБА_1.

Також кандидат пояснив, що 21 лютого 2014 року у справі про адміністративні правопорушення № 756/979/14-П ухвалив постанову, якою визнано ОСОБА_2 винним у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення та застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 153 гривень. Постановою від 11 березня 2014 року Оболонським районним судом міста Києва звільнено ОСОБА_2 від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, як мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України». Однак 08 квітня 2014 року постановою Апеляційного суду міста Києва вказану постанову суді було скасовано, а провадження у справі закрито у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, на підставі пункту 1 статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Постанову Оболонського районного суду міста Києва від 11 березня 2014 року про звільнення від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення також було скасовано, оскільки в судовому засіданні ОСОБА_2 вказав, що не допускав порушень Правил дорожнього руху України. Також він зазначив що участі у масових акціях протесту не брав.

Із наданих кандидатом пояснень вбачається, що відповідно до пункту 4 частини 1 статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним одноособово або у колегії суддів рішень про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності вказаним законом, у виді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями

вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». Кандидат зауважив, що оскільки під час розгляду зазначених справ про адміністративні правопорушення не застосовував адміністративного стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами, він не підлягав перевірці, передбаченій Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Стосовно невнесення постанов суду за вказаними справами про адміністративні правопорушення до Реєстру кандидат пояснив, що відповідно до частини 3 статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розгляду справ Верховним Судом України» від 20 жовтня 2011 року, яка була чинною з 13 листопада 2011 року до 28 березня 2015 року, перелік судових рішень судів загальної юрисдикції, що підлягали включенню до Реєстру, затверджувався Радою суддів України. Відповідно до Переліку судових рішень судів загальної юрисдикції, що підлягають включенню до Реєстру (далі - Перелік), затвердженого рішенням Ради суддів України від 17 лютого 2012 року № 4, до Реєстру включалися судові рішення, постановлені в порядку кримінального, цивільного, господарського та адміністративного судочинства. За цим Переліком до Реєстру також включалися постанови у справах про порушення митних правил та у справах про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення корупційних діянь.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12 лютого 2015 року, яким частину 3 статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» викладено в новій редакції, відповідно до цієї норми - суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту. Згідно з вимогами пункту 14 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» до Реєстру до 28 вересня 2015 року суди загальної юрисдикції повинні були внести всі судові рішення, які не були внесені з 01 січня 2010 року.

Кандидат також пояснив, що на виконання вказаних вимог, він вживав заходів щодо внесення всіх судових рішень до Реєстру ухвалених ним на посаді судді Оболонського районного суду міста Києва з 01 січня 2010 року. Однак постанови від 05 лютого 2014 року у справі № 756/381/14-п та від 21 лютого 2014 року у справі № 756/761/14-п станом на 08 лютого 2019 року у розпорядженні Оболонського районного суду міста Києва не перебувають, оскільки вилучені співробітниками прокуратури міста Києва на підставі ухвали слідчого судді Голосіївського районного суду міста Києва від 23 жовтня 2014 року та співробітниками Генеральної прокуратури України на підставі ухвали слідчого судді Новозаводського районного суду міста Чернігова від 15 листопада 2017 року. У зв'язку з цим у кандидата не було реальної можливості внести вказані постанови до Реєстру.

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 88 Закону Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює мотивоване рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у разі отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання за критеріями особистої компетентності, соціальної компетентності професійної етики та доброчесності.

Під час проведення співбесіди було заслухано доповідь члена Комісії, досліджено висновок Громадської ради доброчесності, письмові пояснення кандидата та долучені до них копії документів, заслухано пояснення кандидата та повідомлення представника Громадської ради доброчесності, обговорено інші дані щодо відповідності кандидата критеріям

професійної етики та доброчесності. За результатами оцінювання Тітова М.Ю. за критеріями встановлено відсутність підстав для оцінки кандидата у 0 балів. Тітов М.Ю. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

У другому абзаці частини першої статті 88 Закону визначено, що у разі встановлення Громадською радою доброчесності у своєму висновку, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Вища кваліфікаційна комісія суддів України може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Якщо рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді ухвалене за наявності висновку, таке рішення набирає чинності з дня його ухвалення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 81, 88, 93, 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія

вирішила:

визнати Тітова Максима Юрійовича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

А.О. Заріцька

Т.Ф. Весельська

С.М. Прилипко